

DECIZIE

26 octombrie 2017

mun.Chișinău

Colegiul civil și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii:
Grefier:

Nelea Budăi
Valeri Efros și Muruianu Ion
Bîtcă Nicolae

examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a R.Moldova, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Austria Tabak GMBH către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a R.Moldova, intervenient accesoriu Ilcenco Vsevolod privind anularea hotărîrii, împotriva hotărîrii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani 11 mai 2017, prin care acțiunea a fost admisă,

CONSTATĂ:

La data de 04 iulie 2016, avocatul Dodi Ariadna, în interesele Austria Tabak GMBH a înaintat cerere de chemare în judecată către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a R.Moldova, intervenient accesoriu Ilcenco Vsevolod privind repunerea în termenul de contestare, anularea Hotărîrii Comisiei de contestații a AGEPI din 26.02.2016, menținerea în vigoare a Deciziei Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 31.03.2015.

În motivarea acțiunii înaintate a indicat că, la data de 7 mai 2008 persoana fizică Ilcenco Vsevolod, a depus la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii verbale nr.depoziț 023446 ROBINSON la toate produsele cuprinse în clasa 34: "Tutun; articole pentru fumători; chibrituri". La data de 9 iunie 2009, marca a fost înregistrată cu nr.18255. La data de 2 august 2010 Austria Tabak GMBH a depus la Curtea de Apel Chișinău o cerere de chemare în judecată către Ilcenco Vsevolod, intervenient accesoriu AGEPI, solicitând anularea mărcii verbale nr.18255 ROBINSON, iar la data de 4 iulie 2011 Curtea de Apel a emis o hotărîre prin care a constatat că, Ilcenco Vsevolod a înregistrat marca nr.18255 ROBINSON cu rea - credință și a dispus anularea acesteia. Prin decizia Colegiului Civil și Contencios al Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2011 s-a menținut în vigoare hotărîrea Curții de Apel Chișinău. Mențiunea privind anularea mărcii nr.18255 a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală nr. 3/2012, editat de AGEPI. La data de 17 septembrie 2013, Ilcenco Vsevolod a depus la AGEPI aceeași denumire ROBINSON nr.depoziț 033743 pentru aceleași produse din clasa 34: "Tutun; articole pentru fumători; chibrituri". La 21 ianuarie 2014, Austria Tabak GMBH a depus o opoziție împotriva cererii de înregistrare a mărcii nr.depoziț 033743, anexînd la opoziție decizia Curții Supreme din 13 decembrie 2011 și o copie a sondajului sociologic privind asemănarea mărcilor RONSON și ROBINSON. La data

de 23 mai 2014 AGEPI a emis un aviz provizoriu de respingere a cererii nr.depozit 033743. La data de 18 februarie 2015 Austria Tabak GMBH a depus o contestație împotriva avizului provizoriu. AGEPI nu a informat Austria Tabak GMBH despre depunerea acestei contestații împotriva avizului provizoriu. La data de 31 martie 2015 Austria Tabak GMBH a depus o scrisoare prin care a solicitat o copie a contestației solicitantului împotriva avizului provizoriu, precum și o copie a contestației împotriva deciziei definitive, iar la 01 iulie 2015 a depus a scrisoare repetată. La data de 31 martie 2015 AGEPI a emis decizia definitivă de acceptare a opoziției și de respingere a cererii nr.depozit 033743 ROBINSON, iar la data de 26 iunie 2015 solicitantul a depus o contestație la Comisia de Contestații a AGEPI, care de asemenea nu a fost comunicată Austria Tabak GMBH. La data de 7 iulie 2015 Austria Tabak GMBH, chiar dacă era parte la procedură, a solicitat o copie a acestei contestații, iar la data de 20 iulie 2015, a depus la Comisia de Contestații comentariile sale referitoare la contestație, în care își exprimă nedumerirea în legătură cu faptul că, solicitantul insistă asupra înregistrării mărcii ROBINSON, după ce marca identică nr.18255 ROBINSON și înregistrată la exact aceleași produse a fost anulată prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2011, ca fiind înregistrată cu rea credință și ca fiind asemănătoare pînă la confuzie cu mărcile anterioare ale firmei Austria Tabak GmbH. Asemănarea mărcilor a fost deja demonstrată printr-un sondaj sociologic, în cadrul litigiului amintit mai sus, cînd 80 % din persoanele chestionate au răspuns prin DA la întrebarea dacă denumirile ROBINSON și RONSON sunt asemănătoare. Indică că, Comisia de Contestații nu a invitat opozantul Austria Tabak GMBH la ședința Comisiei care s-a desfășurat la 26 februarie 2016, la care nu a participat nici reprezentanta contestatarului care ”a solicitat examinarea contestației în lipsa sa” și în cadrul căreia Comisia a pronunțat hotărîrea privind... „acceptarea revendicării contestatarului și admiterea spre înregistrare a mărcii pentru totalitatea produselor din clasa 34 conform Clasificării Internaționale a Produselor și Serviciilor”. La data de 31 mai 2016 Austria Tabak GMBH a aflat despre evenimentul din 26 februarie 2016 și a depus imediat la Comisia de Contestații o scrisoare, apoi la data de 6 iunie 2016 o scrisoare suplimentară, solicitînd Comisiei reconvocarea ședinței de examinare a contestației depuse de Ilcenco Vsevolod, cu participarea Austria Tabak GMBH, însă abia la 24 iunie 2016 a primit răspunsului Comisiei și copia hotărîrii din 26 februarie 2016. Consideră că este contrar legii faptul că opozantul are dreptul de a depune contestații însă nu a fost chemat la ședința Comisiei. În opinia sa, poziția Comisiei precum că opoziția și contestația sunt două proceduri diferite, în cadrul unui proces unic de examinare a cererii de înregistrare a mărcii, proces ce cuprinde mai multe etape, care contravine prevederilor Codului de Procedură Civilă. Consideră eronată referirea AGEPI la practica stabilită în activitatea sa, deoarece aceasta nu poate substitui legea. Or, Constituția Republicii Moldova proclamă și reglementează expres principiul autorității de lucru judecat cu privire la hotărârile judecătorești definitive, iar prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2011, s-a constatat că marca verbală ROBINSON solicitată spre înregistrare pentru unele și aceleași produse din clasa 34, de același intervenient accesoriu Ilcenco Vsevolod, este asemănătoare pînă la confuzie cu marca RONSON a Austria Tabak GMBH și că marca ROBINSON a fost înregistrată de Ilcenco Vsevolod cu rea - credință.

Prin hotărîrea Judecătorei Chişinău, sediul Rîşcani din 11 mai 2017, s-a admis acţiunea la cererea Austria Tabak GmbH, s-a anulat hotărîrea Comisiei de contestaţii a Agenţiei de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 26 februarie 2016.

La data de 19 mai 2017, Agenţia de Stat pentru Proprietate Intelectuală a R.Moldova a declarat apel împotriva hotărîrii instanţei de fond, solicitînd admiterea apelului, casarea integrală a hotărîrii Judecătorei Chişinău, sediul Rîşcani din 11 mai 2017 şi emiterea unei noi hotărîri de respingere a acţiunii.

În motivarea cererii înaintate a indicat că, toate acţiunile AGEPI ce ţin de examinarea cererii susmenţionate, au fost realizate în strictă conformitate cu prevederile Legii nr. 38/2 privind protecţia mărcilor. Deşi obiect al prezentului litigiu este contestarea hotărîrii Comisiei de Contestaţii AGEPI din 26.02.2016 cu privire la marca nr. depozit 033743 din 17.09.2013, susţine că instanţa de fond nu a constatat careva temeiuri de anulare a actului administrativ contestat, ci s-a rezumat la aprecierea lot, neargumentînd care probe au stat la baza emiterii unei asemenea hotărîri, contrar prevederilor art 239 CPC, nu a verificat circumstanţele şi argumentele expuse în referinţă de apelantă, a omis să motiveze soluţia despre respingerea argumentelor apelantei AGEPI, contrar obligaţiei pe care o are potrivit art. 130 (4) CPC rezumîndu-se în motivarea deciziei de admitere acţiunii la faptul că AGEPI ar fi contrazis o hotărîre deja luată de instanţa judiciară supremă, astfel ajungînd la concluzia ilegalităţii hotărîrii Comisiei de Contestaţii AGEPI din 26.02.2016, iar aceste concluzii susţine apelantul că sunt în contradicţie cu circumstanţele pricinii. În acest sens menţionează apelantul că, prin hotărîrea Curţii de Apel Chişinău din 04 iulie 2011 a fost respinsă acţiunea Ilcenco Vsevolod către Austria Tabak GmbH cu privire la decăderea din drepturi asupra mărcilor internaţionale nr. IR 553157 şi nr. 660472 pentru produsele clasei 34 şi a fost admisă acţiunea Austria Tabak GmbH către Ilcenco Vsevolod privind anularea înregistrării mărcii verbale ROBINSON nr. 18255 din 07.05.2008, marca în cauză fiind anulată pe motiv de rea-credinţă, în temeiul art. 21 (1) b) al Legii nr. 38/2008. Prin Decizia Colegiului civil şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie din 13.12.2011 a fost menţinută hotărîrea nominalizată, dispoziţiile instanţelor judecătoreşti sus-menţionate fiind executate de către AGEPI. Comisia de contestaţii a constatat că marca solicitată "ROBINSON" conform cererii nr. depozit 033743 din 17.09.2013 poate fi acceptată spre înregistrare în calitate de marcă pentru produsele revendicate din clasa 34 deoarece reprezintă un semn verbal, desemnarea "ROBINSON", se deosebeşte din punct de vedere grafic de mărcile opuse de examinare. Chiar dacă există unele asemănări, odată ce este vorba de prezenţa unei părţi verbale comune ("RON-SON" – "RONSON") în semnele analizate, acestea, însă, diferă prin literele "BI" al semnului examinat şi lungimea lor. Totuşi mărcile "RONSON" nr. IR 660472 din 1996.07.25, R RONSON r.20412 din 2009.10.26, RONSON nr.22297 din 2011.04.07 sunt şi semne combinate, ce reprezintă un dreptunghi de culoare roşie, în partea de sus fiind amplasat un blazon stilizat care reprezintă stema mărcii "RONSON", format din elementul central ce reprezintă imaginea unui scut cu abrevierea "R" de culoare aurie, susţinut de doi vulturi amplasat deasupra cuvîntului "RONSON" scris cu majuscule de culoare aurie şi o linie continuă care porneşte de la litera "R", ce subliniază cuvîntul "RONSON". Toate în ansamblu le deosebesc de marca examinată şi chiar diminuează semnificativ gradul de similitudine şi, drept consecinţă, gradul de confuzie al mărcilor

analizate. Mai mult decît atît, „ROBINSON” poate fi perceput de către consumatorul mediu ca un prenume sau un nume de familie, însă, consumatorul mediu va fi în stare să perceapă diferit ca sens aceste două cuvinte. Semnele se deosebesc din punct de vedere fonetic, fiind diferit numărul silabelor, dar și la pronunțarea acestora accentul cade în mod diferit. Comisia a considerat că mărcile analizate nu sunt similare în măsură de a crea confuzii din partea consumatorilor, în special, ținând cont de consumatorul mediu autohton. Comisia de contestații a ținut cont de decizia Oficiului pentru Armonizarea Pieței Interne (OHIM), prin care a fost respinsă opoziția nr.B 2 444 696 depusă din numele companiei Austria Tabak GmbH. Austria împotriva tuturor produselor de marcă comunitară ”ROBINSON” cererea nr.12590031, identică cu cererea de înregistrare a mărcii examinate nr.depozit 033743, prin care s-a recunoscut că mărcile menționate nu sunt similare pentru a crea confuzii. Prin urmare, marca ”ROBINSON” nr.depozit 033743 din 17.09.2013 ar putea coexista cu mărcile ”RONSON” și pe teritoriul Republicii Moldova în privința produselor în colizie din clasa 34 conform CIPS. În temeiul materialelor anexate la dosarul cauzei, au fost admise argumentele expuse împotriva motivului de refuz a cererii examinate în temeiul art.8 (1) b) din Legea nr.38/2008, s-a anulat Decizia Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 31.03.2015 și s-a acceptat înregistrarea mărcii solicitate pentru totalitatea produselor revendicate în cerere din clasa 34 conform CIPS.

În ședința de judecată a instanței de apel, reprezentantul apelantului a susținut cererea de apel înaintată și a solicitat admiterea acesteia. Suplimentar a comunicat că, obiectul prezentului litigiu este contestarea Hotărîrii din 26.02.2016 cu privire la marca, numărul de depozit 033743 din 17.09.2013, iar instanța de fond nu a constatat careva temeiuri de anulare a respectivului act administrativ contestat și nu a verificat circumstanțele și argumentele expuse în referință de apelant, nu a motivat respingerea argumentelor apelantului/pîrît. Obiectul litigiului nu reprezintă marca înregistrată, ci doar hotărîrea Comisiei de contestații.

Reprezentantul intimatului Austria Tabak GmbH, în cadrul ședinței de judecată a instanței de apel nu a susținut cererea de apel, a solicitat respingerea acesteia și anularea hotărîrii primei instanțe, menționînd că, rațiunea AGEPI este protecția drepturilor de autor în speță, prin obiecțiile ridicate, neglijează desăvîrșirea ca un principiu fundamental al drepturilor omului cum ar fi autoritatea de lucru judecat și securitatea raporturilor juridice.

Intervenientul accesoriu Ilcenco Vsevolod, în cadrul ședinței de judecată nu s-a prezentat și nu a comunicat instanței motivele neprezentării sale.

În conformitate cu prevederile art.379 alin.(1) CPC, neprezentarea în ședință de judecată a apelantului sau intimatului, a reprezentanților acestora, precum și a unui alt participant la proces, citați legal despre locul, data și ora ședinței, nu împiedică judecarea apelului.

Astfel încît, Colegiul civil a considerat necesară examinarea cauzei în absența intervenientului accesoriu, care nu s-a prezentat în ședința de judecată din motive necunoscute instanței, procedura de citare legală fiind respectată.

Audiînd explicațiile reprezentantului apelantului și ale reprezentantului intimatului, studiînd materialele dosarului, prin prisma pertinenței și admisibilității, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul depus în termen,

neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărîrii primei instanțe din următoarele motive:

În conformitate cu art. 385 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu prevederile art.373 alin. alin. (1), (2), (4), (5) CPC, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărîrii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărîrii în întregul ei. Concomitent, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conținutul celor relatate, Colegiul civil reține că sarcina instanței de apel derivă reieșind din dispozițiile art.373 alin.(1), (2), (4), (5) CPC, în condițiile în care instanța de fond a soluționat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acțiunii în raport cu concluziile reținute de către aceasta.

Colegiul reține că, prima instanța a determinat corect raportul juridic dedus judecății, ca fiind guvernat de prevederile legii contenciosului administrativ și Legii privind protecția mărcilor.

Din actele pricinii este cert faptul că la data de 04 iulie 2016, avocatul Dodi Ariadna, în interesele Austria Tabak GMBH a înaintat cerere de chemare în judecată către Agenția de Stat pentru Proprietatea Intelectuală a R.Moldova, intervenient accesoriu Ilcenco Vsevolod privind repunerea în termenul de contestare, anularea Hotărîrii Comisiei de contestații a AGEPI din 26.02.2016, menținerea în vigoare a Deciziei Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 31.03.2015(f.d.4-10).

Judecînd pricina în fond prima instanță, prin hotărîrea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 11 mai 2017, a admis acțiunea la cererea Austria Tabak GMBH, a anulat hotărîrea Comisiei de contestații a Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală din 26 februarie 2016(f.d.118-122).

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră că hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală.

Conform art.117 alin.(1) CPC, probe în pricini civile sînt elementele de fapt, dobîndite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a pricinii.

Conform art.121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar în conformitate cu prevederile art.130 alin.(1) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea

multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În cadrul examinării cauzei s-a stabilit cu certitudine că, la data de 7 mai 2008 persoana fizică Ilcenco Vsevolod, a depus la AGEPI cererea de înregistrare a mărcii verbale nr. depozit 023446 ROBINSON la toate produsele cuprinse în clasa 34: "Tutun; articole pentru fumători; chibrituri". La data de 9 iunie 2009 cererea a fost admisă și marca a fost înregistrată cu nr.18255. La data de 2 august 2010 Austria Tabak GMBH a depus la Curtea de Apel Chișinău o cerere de chemare în judecată către Ilcenco Vsevolod, intervenient accesoriu AGEPI, solicitând anularea mărcii verbale nr.18255 ROBINSON, în temeiul art.21 al Legii nr. 38/2008 - anularea mărcii înregistrate cu rea credință, iar la data de 4 iulie 2011 Curtea de Apel Chișinău a emis o hotărâre prin care a constatat că, Ilcenco Vsevolod a înregistrat marca nr.18255 ROBINSON cu rea credință și a dispus anularea acesteia. Circumstanțele supra-stabilite se confirmă prin copia hotărârii Curții de Apel Chișinău din 04 iulie 2011 și decizia Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție din 13 decembrie 2011(f.d.13-27). Totodată s-a stabilit că mențiunea despre privind anularea mărcii nr.18255 a fost publicată în Buletinul Oficial de Proprietate Intelectuală nr. 3/2012, editat de AGEPI, fapt confirmat inclusiv de către părți în cadrul examinării cauzei.

La data de 17 septembrie 2013, Ilcenco Vsevolod a depus în repetat spre înregistrare la AGEPI aceeași denumire "ROBINSON" nr. depozit 033743 pentru aceleași produse din clasa 34: "Tutun; articole pentru fumători; chibrituri", iar la data de 21 ianuarie 2014 Austria Tabak GMBH a depus o opoziție împotriva cererii de înregistrare a mărcii nr. depozit 033743, anexînd la opoziție decizia Curții Supreme din 13 decembrie 2011 și o copie a sondajului sociologic privind asemănarea mărcilor "RONSON" și "ROBINSON". La data de 23 mai 2014 AGEPI a emis un aviz provizoriu de respingere a cererii nr.depozit 033743, iar la data de 18 februarie 2015 solicitantul Ilcenco Vsevolod a depus o contestație împotriva avizului provizoriu. La acest capitol, instanța de apel reține că, AGEPI nu a informat opozantul Austria Tabak GMBH, ca parte la procedură despre depunerea acestei contestații împotriva avizului provizoriu (f.d.28-40). La data de 31 martie 2015 AGEPI a emis decizia definitivă de acceptare a opoziției și de respingere a cererii nr.depozit 033743 "ROBINSON", iar la data de 26 iunie 2015 solicitantul a depus o contestație la Comisia de Contestații a AGEPI. La data de 7 iulie 2015 opozantul a solicitat o copie a acestei contestații (f.d.42-54). Tot aici, Colegiul civil constată că, la data de 20 iulie 2015 opozantul a depus la Comisia de Contestații comentariile sale referitoare la contestați, iar la data de 26.02.2016, prin Hotărîrea Comisiei de Contestații a Agenției de Stat pentru Protecția Proprietății Intelectuale, a fost acceptată revendicarea solicitantului Ilcenco Vsevolod, s-a abrogat Decizia Departamentului Mărci, Modele și Desene Industriale din 2015.03.31 și s-a acceptat înregistrarea mărcii solicitate pentru totalitatea revendicărilor în cerere din clasa 34 (f.d.55-63).

La acest capitol Colegiul conchide că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii au fost stabilite și elucidate pe deplin de către instanța de fond.

În virtutea prevederilor Legii contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10.02.2000 Colegiul reține:

Articolul 1. Scopul contenciosului administrativ

(1) Contenciosul administrativ ca instituție juridică are drept scop contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept.

(2) Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Articolul 3. Obiectul acțiunii în contenciosul administrativ

(1) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de:

- a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi;
- b) subdiviziunile autorităților publice;
- c) funcționarii din structurile specificate la lit. a) și b).

(2) Obiect al acțiunii în contenciosul administrativ poate fi și nesoluționarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Articolul 5. Subiecții cu drept de sesizare în contenciosul administrativ

Subiecți cu drept de sesizare în contenciosul administrativ sînt:

- a) persoana, inclusiv funcționarul public, militarul, persoana cu statut militar, care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri – în condițiile art.14 al prezentei legi;

Articolul 14. Cererea prealabilă

(1) Persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

(2) În cazul în care organul emitent are un organ ierarhic superior, cererea prealabilă poate fi adresată, la alegerea petiționarului, fie organului emitent, fie organului ierarhic superior dacă legislația nu prevede altfel.

(3) Termenul de 30 de zile specificat la alin.(1) nu se extinde asupra actului administrativ cu caracter normativ.

Articolul 25. Împuternicirile instanței de contencios administrativ

(1) Judecînd acțiunea, instanța de contencios administrativ adoptă una din următoarele hotărîri:

a) respinge acțiunea ca fiind nefondată sau depusă cu încălcarea termenului de prescripție;

b) admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte, actul administrativ sau obligă pîrîtul să emită actul administrativ cerut de reclamant ori să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlăture încălcările pe care le-a comis, precum și dispune adjudecarea în contul reclamantului a despăgubirilor pentru întîrzierea executării hotărîrii;

c) admite acțiunea și constată circumstanțele care justifică suspendarea activității consiliului local sau a consiliului raional, după caz.

(2) Instanța de contencios administrativ este în drept să se pronunțe, în limitele competenței sale, din oficiu sau la cerere, și asupra legalității actelor sau operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii actului administrativ contestat. În cazurile în care controlul legalității acestor acte sau operațiuni ține de competența instanței de contencios administrativ ierarhic superioare, urmează a fi ridicată excepția de ilegalitate în fața acestei instanțe în condițiile prezentei legi.

Articolul 26. Temeiurile anulării actului administrativ contestat :

(1) Actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care:

- a) este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii;
- b) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței;
- c) este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

(2) Instanța de contencios administrativ nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității actului administrativ și a operațiunilor administrative care au stat la baza emiterii acestuia.

Colegiul civil conchide că Austria Tabak GMBH este subiect de sesizare a instanței de contencios administrativ, hotărîrea Comisiei de contestații a AGEPI din 26.02.2016 reprezintă obiect de examinare în contencios administrativ, procedura prealabilă fiind respectată.

Potrivit prevederilor art.6 a Legii privind protecția mărcilor, titular al mărcii este persoana fizică sau juridică ori grupul de persoane fizice și/sau juridice în numele căreia/căruia marca este protejată în conformitate cu prezenta lege. Drepturile dobîndite prin înregistrarea mărcii în Registrul național al mărcilor se confirmă prin titlul de protecție - certificatul de înregistrare a mărcii. Drepturile asupra mărcii pot fi dobîndite individual sau în coproprietate în indiviziune. Modul de utilizare a drepturilor în coproprietate asupra mărcii se stabilește prin acordul încheiat între coproprietari. În caz contrar, litigiul se soluționează de instanța de judecată competentă.

Potrivit prevederilor art.21 alin.(1) al Legii privind protecția mărcilor, marca este declarată nulă în urma unei cereri de anulare, depuse la judecătoria în a cărei jurisdicție este sediul AGEPI, sau a unei cereri reconvenționale într-o acțiune de apărare a drepturilor, depuse la aceeași instanță, dacă:

- a) a fost înregistrată contrar prevederilor art.7;
- b) solicitantul a acționat cu rea-credință în momentul depunerii cererii de înregistrare a mărcii.

Marca se consideră ca fiind înregistrată cu rea-credință în cazul în care, la momentul depunerii cererii de înregistrare a ei, solicitantul știa sau putea ști că pe piața Republicii Moldova se utilizează o asemenea marcă, cu bună-credință, de către altă persoană, pentru produse și/sau servicii identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare ori că sînt promovate sau se negociază promovarea/plasarea produselor și/sau serviciilor identice sau similare cu cele pentru care marca a fost depusă spre înregistrare marcate cu o asemenea marcă, care este anterioară și care beneficiază de protecție și se bucură de renume cel puțin într-un stat parte la Convenția de la Paris sau la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului, iar prin utilizarea mărcii înregistrate se creează un risc de confuzie cu marca anterioară sau fără motive justificate se profită de renumele acesteia.

La anularea mărcii pe motivul înregistrării ei cu rea-credință se va ține cont în special de faptul dacă marca înregistrată este utilizată pentru produse care generează conflict cu o altă marcă sau dacă titularul mărcii înregistrate utilizează marca doar în scop de blocaj.

Reieșind din analiza prevederilor legale supra-enunțate, raportate la circumstanțele speței, instanța de apel remarcă că, anularea mărcii în urma unei cereri formulate în acest sens, are loc printr-o hotărîre judecătorească, care produce efecte juridice de la data rămîinerii definitive a hotărîrii judecătorești.

În acest sens, din analiza materialelor dosarului, s-a stabilit cu certitudine faptul că, în pricină este o hotărîre judecătorească definitivă și irevocabilă prin care, cu autoritate de lucru judecat, a fost anulată marca verbală ROBINSON nr.18255 din 09.06.2009, înregistrată sub numele lui Ilcenco Vsevolod(f.d.132). Hotărîrea în cauză pînă la moment nu a fost anulată, aceasta produce efecte juridice, iar în temeiul art.16 CPC, hotărîrile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și dispozițiile, cererile, delegațiile, citațiile, alte adresări legale ale instanței judecătorești, sînt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova, iar neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

În conformitate cu prevederile art.123 alin.(2) CPC, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sînt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

Colegiul civil remarcă că, obiectul prezentei acțiuni constituie cerința de anulare a hotărîrii Comisiei de contestații a AGEPI din 26.02.2016, prin care s-a admis spre înregistrare de stat aceeași marcă care anterior a fost anulată printr-o hotărîre judecătorească definitivă și irevocabilă, are la moment produce efecte juridice. Totodată, din analiza hotărîrii Comisiei de Contestații, instanța de apel reține că, autoritatea publică doar constată în urma analizei mărcii că aceasta poate fi acceptată spre înregistrare, omițînd că în acest sens s-a expus deja o instanță judecătorească. Or, hotărîrile judecătorești definitive și irevocabile sunt obligatorii în egală măsură și autorităților publice, din care face și Comisia de Contestații.

În contextul celor elucidate, avînd în vedere că circumstanțele pe marginea cărora a fost emisă hotărîrea Comisiei de Contestații contestată prin prezenta acțiune, au fost deja soluționate cu putere de lucru judecat printr-o hotărîre judecătorească care produce efecte juridice pînă la moment, iar aceste circumstanțe în temeiul art.123 alin.(2) CPC sunt degrevate de probațiune, instanța de apel remarcă că, instanța de fond în mod just a admis cererea de contestare a actului administrativ și a dispus anularea hotărîrii Comisiei de Contestații. Or, faptul că prin această hotărîre a fost acceptată spre înregistrare o marcă deja anulată, nu denotă decît ilegalitatea în fond a actului administrativ contestat.

Astfel, instanța de fond, corect a aplicat normele de drept care se referă speței.

Totodată, Colegiul civil consideră important de remarcat faptul că apelantul,

utilizînd calea de atac nu a prezentat în instanța de apel probe, pe care nu au avut posibilitatea să le prezinte instanței de fond și care ar fi de natură să răstoarne concluziile expuse în hotărîrea contestată, iar esența alegațiilor din apel sunt similare celor expuse în fața primei instanțe, care au fost corect soluționate.

Argumentul apelantului potrivit căruia instanța de fond nu a argumentat respingerea argumentelor invocate de către pîrît, Colegiul le reține ca fiind neîntemeiate, or, din hotărîrea contestată urmează cursul logic al soluției adoptate, instanța de fond în conformitate cu prevederile 239 CPC, a emis o hotărîre legală și întemeiată.

Prin urmare, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că prima instanță, a dat apreciere completă obiectivă și sub toate aspectele probelor, iar hotărîrea dată este legală și întemeiată, adoptată cu respectarea drepturilor și intereselor legale a participanților la proces.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către apelant sînt neîntemeiate, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge apelul și de a menține hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art.385 alin.(1) lit.a), art.389-390, 394 Codul de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

DECIDE:

Se respinge apelul declarat de Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a R.Moldova.

Se menține hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani 11 mai 2017, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată intentată de Austria Tabak GMBH către Agenția de Stat pentru Proprietate Intelectuală a R.Moldova intervenient accesoriu Ilcenco Vsevolod privind anularea hotărîrii.

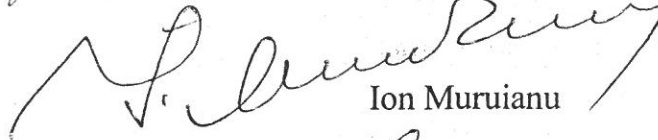
Decizia rămîne definitivă în momentul pronunțării, însă poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecătorul

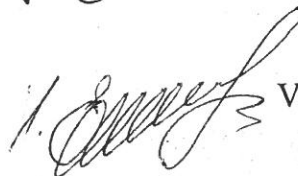

Nelea Budăi

Judecătorii:

Ion Muruianu

Valeri Efros